

MOTTA v. ITALIJA

(Eur. Court H.R., 19. 2. 1991, Series A no. 195-A)

[Gospod Luciano Motta, italijanski državljani, je bil zaposlen kot zdravnik v Carletini (Sirakuze). Gospod Motta se je pritožil nad postopki glede svojih stikov z INAM (Nacionalnim zdravstvenim zavarovanjem). V italijanskem sistemu zdravstvenega zavarovanja prejme pacient neposredno pomoč in ni potrebno, da sam plača zdravnika, lekarnarja ali drugega zdravstvenega delavca, saj so ti plačani s strani INAM na podlagi predložitve računa. INAM je zavrnila plačilo računa, ki ga je izdal pritožnik, na podlagi trditve, da ni opravil zdravniških uslug, ki jih je navajal. Pritožnik se je zato 15. 6. 1979 pritožil pri Občinskem sodišču v Lentiniju in podal zahtevo, naj ga INAM poplača za zdravniške storitve, ki jih je nudil med septembrom 1978 in januarjem 1979.

INAM je 10. 7. 1979 oporekala določbi o plačilu, na podlagi trditve, da je zasledila nepravilnosti v navedenih storitvah. Zaradi resnosti trditve, ki jih je podala INAM, je sodišče primer posredovalo Državnemu tožilstvu v Sirakuzah, da se sproži kazenski pregon, v kolikor bi bilo potrebno. Tožilstvo je 11. 9. 1979 dokumente primera poslalo pristojnemu preiskovalnemu sodniku.

Občinsko sodišče se je 8. 10. 1979 odločilo za prekinitev nerešenega civilnega postopka, da počaka na rešitev v kazenskem postopku.

Preiskovalni sodnik Kazenskega sodišča v Sirakuzah je 20. 10. 1979 pritožnika obvestil, da zoper njega poteka preiskava zavoljo domnevne poneverbe in goljufije. Pritožnik je bil zaslišan 30. 10. 1979. Mesec dni kasneje, 30. 11. 1979, je preiskovalni sodnik zaslišal paciente, ki naj bi prejeli zatrevano zdravniško pomoč. INAM je 20. 3. 1980 v kazenskem postopku vložila odškodninski zahtevek.

Preiskovalni sodnik je 6. 6. 1980 posredoval primer Kazenskemu sodišču v Sirakuzah. Pritožnik je trdil, da bi obravnava morala biti jeseni 1981. Septembra 1981 je pisno zahteval določitev datuma obravnave. Ta je bila določena za 26. 1. 1982, vendar je morala biti prestavljena na 4. 6. 1982, saj je pritožnik zamenjal predstavnika svoje obrambe. Tega dne so bili zaslišani pritožnik in še 20 prič. Obramba je zahtevala pridobitev določenih dokumentov, zato je bil del zaslišanja prestavljen na 26. 10. 1982. Tega dne pa je bil postopek zadržan zaradi spremembe sestave oddelka sodišča, ki se je ukvarjal z zadevo. Obravnava je bila določena za 10. 12. 1982, vendar je bila prestavljena na 18. 3. 1983 in nato ponovno odložena za nedoločen čas, saj se senat, ki je obravnaval primer, zaradi odhoda enega izmed članov ni mogel ponovno zbrati v isti sestavi.

21. 3. 1983 je pritožnik ponovno zahteval, da se določi datum obravnave. Do nje je prišlo 13. 6. 1983, ko je prišlo zaradi amnestije do odločbe o ustavitvi postopka. Gospod Motta se je pritožil in primer je bil 8. 11. 1983 posredovan Apelacijskemu (pritožbenemu) sodišču v Cataniji. Pritožnik je dvakrat prosil za določitev dneva obravnave. Ta je bila končno določena za 9. 2. 1984, vendar tega dne ni bil prisoten pritožnikov odvetnik in predsednik senata ni dovolil pritožniku, da sam vodi svojo obrambo. Obravnava je bila prestavljena na 6. 4. 1984, ko je prišlo do sodbe, ki je podprla odločitev prvostopenjskega sodišča. Sodba je bila shranjena v register 18. 5. 1984.

Gospod Motta se je pritožil na Kasacijsko (vrhovno) sodišče, ki je pritožbo zavrnilo s sodbo z dne 27. 4. 1987. Ta je bila shranjena v register 4. 12. 1987. Glede na izjavo pritožnika civilni postopek ni bil obnovljen.]

Sodba

[Obdobje, ki ga je potrebno upoštevati glede kazenskega postopka, se je po mnenju Sodišča in Komisije pričelo 20. 10. 1979, ko je bil gospod Motta obveščen, da je zoper njega uvedena preiskava, in se je končalo s sodbo Kasacijskega (vrhovnega) sodišča z dne 27. 4. 1987, s katero je bila zavrnjena pritožba gospoda Motte. Komisija in Sodišče sta soglasno menila, da je prišlo do kršitve razumnega roka in 1. odstavka 6. člena Konvencije. Relevantno obdobje je v kazenskem postopku trajalo več kot sedem let in pol. Obdobje v civilnem postopku pa se je pričelo 15. 6. 1979, ko je gospod Motta sprožil postopek. Med 8. 10. 1979 in 4. 12. 1987 je zaradi pričakovanja rešitve kazenskega postopka prišlo do njegove prekinitve.

Komisija je s štirinajstimi glasovi za in tremi proti menila, da gre za kršitev 1. odstavka 6. člena in razumnega roka. Takšno stališče je soglasno zavzelo tudi Sodišče. Pritožniku je dodelilo odškodnino v višini 12.000.000 lir za nepremoženjsko škodo ter za pravne stroške in izdatke.]